

ความเป็นมาและความสำคัญของหัวข้อการวิจัย

ในขบวนการเรียนการสอนที่เกิดขึ้น "การอ่าน" เป็นขบวนการหนึ่งที่สำคัญ เป็นสิ่งที่นักเรียนสามารถนำติดตัวไปใช้ทั้งในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ และเมื่อจบการศึกษาไปแล้ว เพื่อศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม หรือเพื่อประโยชน์ในการทำให้เกิดความเพลิดเพลิน

เบอร์ตัน¹ (Burton) ให้ความหมาย "การอ่าน" ว่าเป็นรูปแบบของการสื่อสาร จะต้องมีความหมายต่อผู้อ่าน หมายความว่า สัญลักษณ์ที่จะใช้จะต้องอยู่ในขอบเขตที่ผู้อ่านได้ความหมายบางส่วนที่ไม่ไกลเกินไปจากสิ่งที่ผู้เขียนมีอยู่ในความคิด ยิ่งผู้อ่านสามารถสร้างความหมายได้ตรงต่อภาพ ความคิด และความคิดรวบยอด (concept) ของผู้เขียนอย่างถูกต้องได้มากเท่าใด ผู้อ่านก็สามารถปรับเข้ากับสิ่งที่อ่านได้ก็เท่านั้น

ผู้อ่านย่อมมีจุดมุ่งหมายในการอ่านต่างกันไป แต่จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการอ่านคือ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ² ความเข้าใจที่ได้จากการอ่านขึ้นอยู่กับความสำเร็จที่ได้ความหมาย (meaning) มาจาก 3 อย่าง คือ เสียงของตัวอักษร (graphophonic) ความสัมพันธ์

¹William H. Burton, et al., Reading in Child Development (Indianapolis: Bobbs-Merrill, 1956), Cited by Clara L. Kirby, "Using the Cloze Procedure as a Testing Technique," Reading Diagnosis and Evaluation, 13 (1970), p. 69.

²Kenneth S. Goodman, "Behind the Eye: What Happens in Reading." eds. Kenneth S. Goodman and Olive S. Niles, Reading Process and Program (Illinois: Commission on the English Curriculum National Council of Teachers of English, 1970), p. 28.

ของประโยค (syntactic) และความหมาย (semantic)³ ดังนั้น ผู้อ่านจะต้องใช้ความสามารถในการอ่านเพื่อให้ได้ความหมายทั้ง 3 ชนิดอย่างถูกต้อง เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกับความคิดของผู้เขียน

ผู้อ่านที่สามารถ ไม่จำเป็นต้องอ่านทุกตัวอักษรหรือทุกคำเพื่อให้ได้ความหมายส่วนใหญ่จากเรื่องที่อ่าน ผู้อ่านจะใช้ทักษะบางอย่างช่วยให้การอ่านรวดเร็วขึ้นในขณะเดียวกันที่ทำความเข้าใจเพื่อให้ได้ความหมายส่วนใหญ่ กูดแมน⁴ (Goodman) ได้ให้ความหมายของการอ่านและกล่าวถึงขบวนการที่เกิดขึ้นในขณะที่ย่านว่า การอ่านเป็นขบวนการเลือกสรร (selective process) ใช้ประโยชน์ของตัวแนะทางภาษา (language cues) จำนวนน้อยที่สุดที่เป็นประโยชน์ ซึ่งเลือกมาจากการรับรู้ทางการอ่าน (perceptual input) ที่ได้จากการคาดหมายขั้นมูลฐานของผู้อ่าน เมื่อได้เรื่องราวบางส่วนแล้ว จึงตัดสินใจเพื่อเป็นแนวทางทำให้เกิดความมั่นใจ ไม่ยอมรับ หรือคลั่งไคล้ในขณะที่ย่าน นอกจากนี้ ยังกล่าวว่า การอ่านเป็นเกมการเดาเชิงจิตภาษาศาสตร์ (psycholinguistic guessing game) ที่ใช้ปฏิกริยารวม (interaction) ระหว่างความคิดกับภาษา⁵ เกฟาร์ท⁶ (Gephart)

³ Ibid., p. 29.

⁴ Kenneth S. Goodman, "Reading; A Psycholinguistic Guessing Game," Journal of Reading Specialist, 4 (May, 1967), 126 - 135, ed. Doris V. Gunderson, Language & Reading (Washington D.C.: Center for Applied Linguistics, 1970), p. 108.

⁵ Ibid.

⁶ William J. Gephart, "Application of the Convergence Technique to Basic Studies of the Reading Process," Final Report (Washington D.C.: National Center for Educational Research and Development, United States Office of Education, 1970), p. 174, Cited by Ralph C. Staiger, "Reading in Today's World," The Teaching of Reading Paris: UNESCO, 1973), p. 15.

กล่าวว่ ปฏิกริยารวมจะประกอบด้วย 3 อย่างเสมอ คือ วัสดุในการอ่าน ความรู้ที่ผู้อ่านมี
 อยู่ก่อน และกิจกรรมทางกายภาพและสติปัญญา (physiological and intellectual
 activities)

ผู้อ่านที่ไม่ทราบถึงวิธีการอ่านหรือไม่ได้รับการฝึกวิธีการอ่านอย่างถูกต้อง มักจะมี
 ปัญหาในขณะที่อ่าน เช่น อ่านไค้ช้า และยังไม่สามารถเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่านได้
 อย่างถูกต้อง ปัญหาเรื่องนี้จะมีมากขึ้นเมื่อผู้อ่านอ่านภาษาที่ไม่ใช่ภาษาของตนเอง ผู้อ่าน
 มักกลัวว่าจะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดตกหายไปขณะที่อ่าน จึงจำเป็นต้องพยายามอ่านทุกคำเพื่อให้
 ได้ความหมายจากผู้เขียน สาเหตุที่เป็นเช่นนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับผู้ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ
 เป็นภาษาของตนเอง เพลสเตอร์⁷ (Plaister) ให้ความเห็นว่าเนื่องมาจากผู้ที่ไม่ได้
 ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของตนเอง เรียนมาโดยใช้วิธีการแปลไวยากรณ์ (Grammar
 Translation Method) และใช้พจนานุกรมสองภาษาเพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่อ่าน ยิ่งกว่า
 นั้นเพราะว่าไม่ได้ฝึกฝนทักษะการอ่าน ความคิดเห็นของเพลสเตอร์สอดคล้องกับผลการวิจัย
 ของ สมจิต เอี่ยมศุภนิมิต⁸ ที่พบว่า นักเรียนไทยในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกวิทยาศาสตร์
 มีความสนใจในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษมาก นักเรียนต้องการให้ครูแปลเนื้อเรื่องที่
 อ่านเป็นภาษาไทย เนื่องจากมีปัญหาเรื่องโครงสร้างและศัพท์ จึงได้เสนอแนะให้มีการ
 ปรับปรุงการเรียนการสอนอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษ เพื่อให้ให้นักเรียนมีความสามารถในการ
 อ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษเหมาะสมกับระดับที่เรียนอยู่

⁷Ted Plaister, "Teaching Reading Comprehension to the
 Advanced ESL Students Using the Cloze Procedure," RELC Journal,
 4 (December, 1973), p. 33.

⁸สมจิต เอี่ยมศุภนิมิต, "การอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
 ปีที่ 4 แผนกวิทยาศาสตร์ (วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิต-
 วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517).

วิธีที่จะปรับปรุงการอ่านของนักเรียนให้ดีขึ้น เป็นหน้าที่ของครูที่จะช่วยสอนและฝึกให้นักเรียนรู้จักวิธีการอ่านที่ถูกต้อง จนกระทั่งกลายเป็นักเรียนที่ดีและมีความสามารถ คือ สามารถแสดงให้เห็นความหมายโดยตรงจากรูปลักษณะที่เห็น (visual feature) โดยไม่ต้องอาศัยการอ่านทุกคำ สามารถใช้ความซ้ำ (redundancy) ของความสัมพันธ์ของประโยค (syntactic) และความหมาย (semantic) ซึ่งมีอยู่ภายในลำดับของคำ (sequence of words)⁹ เพื่อประโยชน์ในการอ่าน สมิธ¹⁰ (Smith) กล่าวว่า เนื้อความยิ่งยาวขึ้น ก็ยิ่งมีความซ้ำมากเพิ่มขึ้นด้วย และยิ่งมีความซ้ำมากขึ้นเท่าใด ผู้อ่านที่สัทชะก็ต้องการใช้ข้อมูลที่มีมองเห็น (visual information) น้อยลงเท่านั้น นอกจากนี้ ยังกล่าวว่า ในข้อความของเรื่องที่เกี่ยวข้องกันซึ่งมีเนื้อความไม่ยากเกินไป ผู้อ่านสามารถเข้าใจข้อความได้ไม่ยากนัก แม้ว่าจะตัดคำอักษรตัวหนึ่งแล้วเว้นไปหนึ่งตัวออกจากคำส่วนใหญ่ หรือตัดออกประมาณ 1 คำในทุกช่วงความถี่ของคำ 5 คำ¹¹

การแก้ปัญหาการอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจนั้น เพลสเตอร์¹² แนะนำว่า-ครูสามารถแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ด้วยวิธีโคลซ ซึ่งเป็วิธีหนึ่งที่ใช้เป็เครื่องมือในการสอน วิธีโคลซนี้ นักเรียนจะต้องทำนายคำเดิมที่ตัดออกไป และเติมคำลงไปแทนที่คำนั้น ส่วนในการทำนายคำ คัลเฮน¹³ (Culhane) กล่าวว่า จะขึ้นอยู่กับความรู้ที่มีอยู่ก่อน ความเข้าใจเรื่อง

⁹Frank Smith, Understanding Reading: A Psycholinguistic Analysis of Reading and Learning to Read (New York: Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1971), p. 195.

¹⁰Ibid., p. 3.

¹¹Ibid.

¹²Plaister, loc. cit.,

¹³Joseph W. Culhane, "Cloze Procedure and Comprehension," The Reading Teacher, 23 (February, 1970), p. 410.

โดยทั่ว ๆ ไป ตัวนะจากเนื้อความและความรู้เรื่องการใช้คำ รวมทั้งการใช้ภาษาทาง
 ด้านอื่น ๆ หลาย ๆ ด้านที่คองนำมาเกี่ยวข้อง มีผู้ทำการวิจัยเพื่อทดสอบคุณผลเมื่อนำวิธี
 โคลซไปใช้ทางด้านการอ่านหลาย ๆ ด้าน ทั้งกับผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของตนเอง และ
 ผู้ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของตน ปรากฏว่า สามารถใช้ได้ผลดีเท่า ๆ กับวิธีอื่นที่มี
 มาก่อน ดังปรากฏหลักฐานจากการวิจัยที่นำมา ดังนี้

๑ การใช้วิธีโคลซพัฒนาความสามารถในการอ่าน

ปี ค.ศ. 1962 บลูมเมอร์¹⁴ (Bloomer) นำแบบทดสอบโคลซไปใช้ในการสอน
 อ่านซ่อมเสริมในระดับวิทยาลัย พบว่า วิธีโคลซช่วยเพิ่มความสามารถทางด้านความเข้าใจ
 ในการอ่านได้ ค.ศ. 1964 ไฟรด์แมน¹⁵ (Friedman) พบว่า แบบฝึกหัดโคลซมีประโยชน์
 ในการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของตนเองได้
 เท่า ๆ กับแบบฝึกหัดการสอนอ่านที่ไม่ได้ตัดคำ และมีแบบทดสอบแบบเลือกตอบคอนทายเรื่อง

¹⁴R.H. Bloomer, "The Cloze Procedure as a Remedial Reading Exercise," Journal of Developmental Reading, 5 (1962), 173 - 181.

¹⁵Mildred McElhinney Friedman, "The Use of the Cloze Procedure for Improving the Reading Comprehension of Foreign Students at the University of Florida," Dissertation Abstracts International, 25 (1964), 3420 - 3421.

ในปี ค.ศ. 1972 กุสคอต¹⁶ (Guscott) พบว่า หลังจากให้นักเรียนเกรด 6 ฝึกทำแบบฝึกหัดโคลซอยู่ 6 สัปดาห์ นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบมาตรฐานที่วัดสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านได้ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ และในปีเดียวกัน โฟเบียน¹⁷ (Faubion) กับ รินเดอร์ส¹⁸ (Rynders) พบว่า แบบฝึกหัดโคลซสามารถใช้ฝึกการอ่านให้เกิดความเข้าใจได้เช่นเดียวกัน

การใช้วิธีโคลซเป็นแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

ผลการวิจัยของ เทเลอร์¹⁹ (Taylor) พบว่า แบบทดสอบโคลซวัดความเข้าใจในการอ่านได้ดีเท่ากับแบบทดสอบวัดความเข้าใจ ค.ศ. 1962 บอร์มูธ²⁰ (Bormuth)

¹⁶Charles Edgar Guscott, "The Effect of Cloze Procedure Exercises on the Improvement of Reading Achievement and of Reading Comprehension of Selected Sixth Grade Students," Dissertation Abstracts International, 32 (January, 1972), 3861 - A.

¹⁷Norman Nell Faubion, "The Effect of Training in the Use of Cloze on the Ability of Fourth Grade Pupils to Gain Information for Written Discourse," Dissertation Abstracts International, 32 (January, 1972), 4486 - A.

¹⁸Peter Rynders, "Use of the Cloze Procedure to Develop Comprehension Skill in the Intermediate Grades," Dissertation Abstracts International, 32 (April, 1972), 5676 - 56774 A.

¹⁹William L. Taylor, "Recent Developments in the Use of Cloze Procedure," Journalism Quarterly, 33 (1956), 42 - 48, 99.

²⁰John R. Bormuth, "Cloze Test as Measures of Readability and Comprehension Ability," Dissertation Abstracts International, 23 (May, 1963), 4218 - 4219.

พบว่า ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบวัดความเข้าใจกับคะแนนจากแบบทดสอบโคลซสูงถึง .946 ในปี ค.ศ. 1969 แรกกิ้น (Rankin) และ คัลเฮน²¹ (Culhane) ได้ทำการวิจัยทำนองเดียวกันกับ บอร์มูธ ผลปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์ความแม่นยำ (validity coefficient) ของแบบทดสอบโคลซ เท่ากับ .68 ต่อมาในปี ค.ศ. 1971 ครอฟอร์ด²² (Crawford) พบว่า ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบการอ่านมาตรฐานทุกแบบที่นำมาใช้มีนัยสำคัญ และสัมประสิทธิ์ความเชื่อถือได้ (reliability coefficient) ของแบบทดสอบโคลซของทุกกลุ่มสูงกว่า .70 และในปีเดียวกัน เกเยอร์²³ (Geyer) ได้เปรียบเทียบแบบทดสอบโคลซกับแบบทดสอบเลือกตอบ พบว่ามีค่าสหสัมพันธ์สูงมาก

การใช้คะแนนของแบบทดสอบโคลซกำหนดเกณฑ์ในการอ่าน

นอกจากนี้ ยังมีการเปรียบเทียบคะแนนของแบบทดสอบโคลซที่ใช้วัดความเข้าใจในการอ่านกับเกณฑ์การวัดคะแนนการอ่านของนักเรียน เพื่อที่จะได้มีวิธีวัดความสามารถในการ

---

²¹Earl F. Rankin, Jr. and Joseph W. Culhane, "Comparable Cloze and Multiple-Choice Comprehension Test Scores," Journal of Reading, 13 (December, 1969), 193 - 198.

²²Alan Neal Crawford, "The Cloze Procedure as a Measure of the Reading Comprehension of Elementary Level; Mexican-American and Anglo-American Children," Dissertation Abstracts International, 31 (January, 1971), 3162-A.

²³James Rush Geyer, "The Cloze Procedure as a Predictor of Comprehension in Secondary Social Studies Material," Dissertation Abstracts International, 31 (November, 1970), 2002-A.

อ่านของนักเรียน หรือเลือกข้อความที่จะใช้ในระดัการอ่านต่าง ๆ กันได้อย่างเหมาะสมง่าย
ยิ่งขึ้น ในปี ค.ศ. 1965 แรนซัม²⁴ (Ransom) ^(1970: 70) ได้เปรียบเทียบคะแนนของแบบทดสอบ
โคลซกับคะแนนแบบทดสอบการวัดการอ่านด้วยตนเอง (Informal Reading Inventory)
ซึ่งเรียกย่อ ๆ ว่า IRI พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างระดัการอ่านที่วัดด้วยแบบทดสอบโคลซ
กับระดับที่นำไปใช้สอนอ่านได้ (Instructional Reading Levels) ที่ได้จากคะแนนแบบ
ทดสอบการวัดการอ่านด้วยตนเอง ระดัประถมศึกษา เกรด 2 ถึงเกรด 6 มีนัยสำคัญทาง
สถิติ ในการวิจัยเปรียบเทียบแบบทดสอบทั้งสองในทำนองเดียวกันกับแรนซัมของ วอลเตอร์²⁵
(Walter) ในปี ค.ศ. 1973 ถึงแม้ว่าผลจะไม่ออกมาเป็นการยืนยันอย่างชัดเจน แต่ก็
สรุปได้ว่า สามารถใช้วิธีโคลซวัดเกณฑ์การอ่านได้เช่นเดียวกัน ก่อนการวิจัยของวอลเตอร์
บอร์มูธ²⁶ ได้ทำการวิจัยเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของแบบทดสอบโคลซกับคะแนน
แบบทดสอบสัมฤทธิ์ผลการอ่าน (Reading Achievement Test Scores) ในปี ค.ศ. 1967
พบว่าคะแนนของแบบทดสอบโคลซ 44% สัมพันธ์กับคะแนน 75% ของแบบทดสอบสัมฤทธิ์ผลการอ่าน

²⁴Peggy E. Ransom, "A Survey to Determine Reading Levels of Elementary School Children by Cloze Testing," (Unpublished doctoral dissertation, Ball State University, 1965), cited by Clara L. Kirby, "Using the Cloze Procedure as a Testing Technique," Reading Diagnosis and Evaluation, 13 (1970), p. 70.

²⁵Richard Barry Walter, "An Investigation into the Relationships Between Cloze Test Scores and Informal Reading Inventory Scores of Fifth Grade Pupils," Dissertation Abstracts International, 34 (December, 1973), 2941 A. 2942-A.

²⁶John R. Bormuth, "Comparable Cloze and Multiple-Choice Comprehension Test Scores," Journal of Reading, 10 (February, 1967), 291 - 299.

และคะแนนของแบบทดสอบโคลซ 57 % สัมพันธ์กับคะแนน 95 % ของแบบทดสอบสัมฤทธิ์ผล
การอ่าน

การใช้วิธีโคลซกับผู้ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของตนเอง

ผลการวิจัยของ แครโรล²⁷ (Carroll, et al.) ในปี ค.ศ. 1959 พบว่า
คะแนนของแบบทดสอบโคลซสัมพันธ์อย่างมากกับคะแนนภาษาต่างประเทศที่ครูเป็นผู้ให้คะแนน
และคะแนนภาษาต่างประเทศที่คณะกรรมการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในวิทยาลัยเป็นผู้ให้คะแนน
(ในปี ค.ศ. 1968 คาร์เนล²⁸ (Darnell) พบว่า คาสหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบภาษา

---

²⁷J.B. Carroll, A.S. and C.P. Wiles, "An Investigation of
Cloze Items in the Measurement of Achievement in Foreign Languages"
A Report on Research Conducted Under a Grant from the College
Entrance Examination Board, (Cambridge, Massachusetts: Laboratory
for Research in Instruction, Graduate School at Education, Harvard
University, 1959), 1-138, cited by Earl E. Rankin, Jr., "The Cloze
Procedure - A Survey of Research," The Philosophical and Sociological
Bases of Reading, Fourteenth Yearbook of the National Reading Conference,
eds. E.L. Thurstone and L.E. Hafner, (Milwaukee, Wisconsin: The
National Reading Conference, Inc., 1965 a), p. 140.

²⁸D.K. Darnell, "The Development of an English Language
Proficiency Test of Foreign Students Using a Clozentropy Procedure,"
ERIC ED, (1968) 24 - 39, cited by John W. Oller, Jr., Donald Bowen,
Ton That Dien, and Victor W. Mason, "Cloze Test in English, Thai
and Vietnamese: Native and Non-Native Performance," Language
Learning, 22 (June, 1972), p. 1.

อังกฤษแบบโคลซ และแบบทดสอบภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (Test of English as a Foreign Language) ของหน่วยบริการทำการทดสอบทางการศึกษา ที่ พรินซ์ตัน นิวเจอร์ซี (Educational Testing Services, Princeton, New Jersey) สูงถึง

.73 และผลการวิจัยของ โอเลอร์ (Oller) กับ คอนราด²⁹ (Conrad) ในปี

ค.ศ. 1971 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หลายอย่างระหว่างแบบทดสอบโคลซกับแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านจากแบบทดสอบจัดบุคคลเข้าเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ลอสแอนเจลิส φόรม 2 ซี (UCLA ESL Placement Examination Form 2 C) สูงถึง .88 ปีต่อมา โอเลอร์ และคณะ³⁰ ได้นำแบบทดสอบโคลซ มาทดลองใช้กับภาษาไทยและภาษาเวียดนาม แล้วเปรียบเทียบกับภาษาอังกฤษ โดยการแปลข้อความที่ใช้ในแบบทดสอบโคลซแต่ละภาษาเป็นอีกสองภาษา ให้ผู้ใช้เป็นภาษาของตนเอง และไม่ได้ใช้เป็นภาษาของตนเองทำแบบทดสอบทั้ง 3 ชุด ผลปรากฏว่า การแปลเนื้อเรื่องที่น่ามาสร้างแบบทดสอบโคลซจากภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง ทำให้ได้แบบทดสอบโคลซ 2 ชุดที่มีความยากง่ายเท่ากันเป็นส่วนใหญ่ และสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการทำนายความสามารถทางการอ่านระหว่างผู้อ่านที่ใช้ภาษาเดียวกันกับภาษาที่น่ามาสร้างแบบทดสอบโคลซอีก 2 ชุดได้

ในปีเดียวกัน เมสัน³¹ (Mason) ได้ทำการวิจัยหาค่าของเทียบกับโอเลอร์ แต่ใช้เฉพาะภาษาไทยกับภาษาอังกฤษ ผลยังไม่ปรากฏออกมาเป็นที่แน่ชัด เพราะปรากฏว่า คะแนนของแบบทดสอบโคลซของนักเรียนทั้ง 2 โรงเรียนที่อยู่ในระดับความสามารถเดียวกัน ได้

²⁹John W. Oller, Jr., and Christine A. Conrad, The Cloze Technique and ESL Proficiency, Language Learning, 3 (December, 1971), 183-192.

³⁰Oller and Others, "Cloze Test in English...", op. cit., p.1-14.

³¹Victor Mason, "Report on Cloze Tests Administered to Thai Students," Bulletin of the English Language Center. 2 (March, 1972), pp. 32-38.

คะแนนต่างกัน เมื่อปี ค.ศ. 1974 นิรมล สถิตย์ทอง³² ได้ทำการวิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบโคลซกับแบบทดสอบเลือกตอบในการวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย) พบว่า แบบทดสอบทั้ง 2 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .57 แสดงว่า แบบทดสอบโคลซสามารถใช้วัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยได้เช่นเดียวกัน และในปีต่อมา สุวัฒน์ มูลสัน³³ ได้ทำการวิจัยกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับที่ 2 พบว่า แบบทดสอบโคลซที่วัดเฉพาะตำแหน่งทางไวยากรณ์กับแบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบ มีค่าสหสัมพันธ์ .64

จากผลการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่าสามารถนำวิธีโคลซมาใช้ในขบวนการอ่านหลาย ๆ ด้านได้คือเท่า ๆ กับวิธีอื่น ๆ ซึ่งเป็นที่ยอมรับมาก่อน ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะทำการวิจัยเปรียบเทียบความสามารถในการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแบบโคลซที่มีการตัดคำในช่วงความถี่ของคำเท่า ๆ กันในตำแหน่งต่างกัน ตั้งแต่คำที่ 5 ถึงคำที่ 9 กับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับนักศึกษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับที่ 2 เพื่อทดสอบว่า การตัดคำในตำแหน่งที่ต่างกันในช่วงความถี่ดังกล่าวทำให้คะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของแบบทดสอบโคลซต่างกันหรือไม่ เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่จะนำวิธีโคลซไปใช้กับนักศึกษาไทยในระดับเดียวกันและระดับใกล้เคียงกันต่อไป

³²นิรมล สถิตย์ทอง, "การเปรียบเทียบแบบทดสอบโคลซและแบบทดสอบเลือกตอบในการวัดความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษ" (วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516).

³³สุวัฒน์ มูลสัน, "การพัฒนาและหาความตรงของแบบทดสอบโคลซเพื่อใช้ทดสอบโครงสร้างภาษาอังกฤษ" (วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517).

การวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง

ในปี ค.ศ. 1953 เทเลอร์³⁴ ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบการตัดคำ 3 อย่าง คือ การตัดคำแบบสุ่ม (random deletion) กับการตัดคำทุกช่วงความถี่ของคำเท่า ๆ กัน (every nth word deletion) การตัดคำทุกคำที่ 5 กับการตัดคำทุกคำที่ 10 และการตัดคำที่มีจำนวนน้อย คือ 10 % ในหนึ่งข้อความ กับการตัดคำจำนวนมาก คือ 20 % ในหนึ่งข้อความ ผลปรากฏว่า ในการวิจัยสำรวจ (pilot study) ครั้งที่ 1 ก่อนทำการวิจัยซึ่งใช้ผู้ทำแบบทดสอบ 6 คน ใช้แบบทดสอบโคลซที่ตัดทุกคำที่ 5 ตัดออกจากข้อความ 35 คำ ได้ผลดีกว่าการวิจัยสำรวจครั้งที่ 2 ที่ใช้ผู้ทำแบบทดสอบ 12 คน ใช้แบบทดสอบที่ตัดทุกคำที่ 10 ตัดคำออกจากข้อความ 16 คำ ผลการวิจัยสำรวจครั้งที่ 2 กับการวิจัยครั้งที่ 1 ซึ่งใช้ผู้ทำแบบทดสอบ 24 คน ใช้แบบทดสอบโคลซที่ตัดคำแบบสุ่ม 10 % กับการทดสอบโคลซที่ตัดทุกคำที่ 10 ตัดคำออกจากข้อความ 16 คำ พบว่า คะแนนของแบบทดสอบโคลซที่ตัดคำแบบสุ่ม 10 % ระหว่างผู้ทำแบบทดสอบ มีนัยสำคัญอย่างมากในอัตราส่วน F (F-ratio) แต่คะแนนของแบบทดสอบโคลซที่ตัดทุกคำที่ 10 ระหว่างผู้ทำแบบทดสอบไม่มีนัยสำคัญในอัตราส่วน F ถึงแม้คุณภาพของแบบทดสอบทั้งสองจะมีความคล้ายคลึงกัน เทเลอร์ให้ข้อสังเกตว่าทั้งแบบทดสอบโคลซที่ตัดคำแบบสุ่มและแบบทดสอบโคลซที่ตัดคำในช่วงความถี่ของคำเท่า ๆ กัน จะให้ผลเกือบเท่ากัน ถ้ามีการตัดคำออกจากข้อความแต่ละข้อความมากกว่า 16 คำ

³⁴William L. Taylor, "Cloze Procedure: A New Tool for Measuring Readability," Journalism Quarterly, 30 (1953), 415-416.

ในปีต่อมา เทเลอร์³⁵ ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการตัดคำของแบบทดสอบโคลซไว้ว่า การที่จะจำกัดตัดเฉพาะ "คำที่สำคัญ" (important word) ออกจากข้อความ เช่น ตัดคำนามและคำกริยาออกจากข้อความมากกว่าตัด article หรือคำสันธานนั้น ทำไม่ได้ เนื่องจากอาจจะพบว่าข้อความหนึ่งใน 2 ข้อความที่ยาวเท่ากัน มีคำที่สำคัญมากกว่าอีกข้อความหนึ่งถึง 2 เท่า เพราะความจำเป็นที่จะบรรจุคำชนิดนี้เข้าไปในข้อความแตกต่างกัน จึงจำเป็นต้องให้คำชนิดนี้ปรากฏในข้อความตามสัดส่วนที่ควรจะมีปรากฏ การตัดคำอย่างมีสัดส่วนสามารถทำได้เป็นอย่างดีทั้งวิธีการตัดคำแบบสุ่มและการตัดคำในช่วงความถี่ของคำเท่า ๆ กัน เพราะเมื่อตัดคำออกจากข้อความจำนวนหนึ่งแล้ว จะเหลือคำเฉพาะ (specific word) ที่แตกต่างกันในข้อความเพียงพอสำหรับจะช่วยให้ช่วยทำความเข้าใจข้อความให้สมบูรณ์ได้ อย่างไรก็ตาม การตัดคำในช่วงความถี่ของคำเท่า ๆ กันเป็นวิธีที่ดีกว่า ด้วยเหตุที่ว่าสามารถเปรียบเทียบความยากง่ายของเรื่องราวที่มีเรื่องต่างกันได้อย่างเชื่อถือได้กับประชากรเฉพาะกลุ่ม

เทเลอร์³⁶ ได้ทำการวิจัยอีกในปี ค.ศ. 1957 เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบโคลซ 3 ชนิด คือ แบบทดสอบโคลซที่ตัดคำใดก็ได้ (any-word deletion) แบบทดสอบโคลซที่ตัดเฉพาะ "คำง่าย" (easy-word) เช่น คำสันธาน คำสรรพนาม คำกริยานุเคราะห์ และ article และแบบทดสอบโคลซที่ตัดเฉพาะ "คำยาก" (hard-word)

³⁵William L. Taylor, "Application of Cloze and Entropy Measures to the Study of Contextual Constraint in Samples of Continuous Prose," (Unpublished doctoral dissertation, University of Illinois, 1954), p. 4.

³⁶William L. Taylor, "Cloze Readability Scores as Indices of Individual Differences in Comprehension and Aptitude," Journal of Applied Psychology, 4 (February, 1957), 19 - 26, cited by Rankin, "The Cloze Procedure...", op. cit., p. 146.

เช่น คำนาม คำกริยา และคำกริยาวิเศษณ์ ผลการวิจัยปรากฏว่า ความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบโคลซที่ตัดคำต่างกัน 3 แบบ กับแบบทดสอบเกณฑ์ความรู้ทางการอ่านที่มีมาก่อน การนึกได้ทันที และความถนัด (Criterion Tests of Pre-reading knowledge, immediate recalls, and aptitude) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบดังกล่าวกับแบบทดสอบโคลซที่ตัดเฉพาะคำง่ายที่สุด แต่ความสัมพันธ์กับแบบทดสอบโคลซที่ตัดคำยากที่สุด ส่วนแบบทดสอบโคลซที่ตัดเฉพาะคำยากมีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับความรู้ทางการอ่านที่มีมาก่อน เทเลอร์แนะนำว่า แบบทดสอบโคลซที่ตัดคำยากได้ใช้ได้ดีที่สุดกับการทดสอบความเข้าใจ ความถนัด และความยากง่ายของข้อความ ในปีเดียวกันนี้³⁷ พบว่า แบบทดสอบโคลซที่ตัดคำยากได้ใช้วัดความเข้าใจที่ได้จากความหมายทางโครงสร้าง (structural meaning) ได้ดีที่สุด และแบบทดสอบโคลซที่ตัดคำเฉพาะคำนามและคำกริยา ใช้วัดความเข้าใจที่ได้จากความหมายทั่วไป (lexical meaning) ได้ดีที่สุด

ในปี ค.ศ. 1959 อบอร์น (Aborn) และคณะ³⁸ ทำการวิจัยเพื่อศึกษาส่วนบังคับคำที่ขึ้นอยู่กับจำนวนคำระหว่างคำที่ตัดออกจากข้อความ การกระจายของการตัดคำ และ

³⁷Earl F. Rankin, Jr., "An Evaluation of the Cloze Procedure as a Technique for Measuring, Reading Comprehension," (Unpublishing doctoral dissertation, The University of Michigan, 1957), cited by Rankin, *ibid.*, p. 146.

³⁸M. Aborn, H. Rubinstine, and I.D. Sterling, "Sources of Contextual Constraint upon Words in Sentences," Journal of Experimental Psychology, 57 (1959) p. 171, cited by Thomas C. Potter, A Taxonomy of Cloze Research Part II: Readability and Reading Comprehension. (4665 Lampson Avenue, Los Alamitos, California: Southwest Regional Laboratory for Educational Research and Development, 1968), p. 17.

โครงสร้างของเนื้อความ ใช้แบบทดสอบโคลซที่ตัดคำ 1 คำออกจากแต่ละประโยคที่มีความยาวต่างกัน 3 อย่าง คือ ที่มีความยาว 6 คำ 11 คำ และ 25 คำ ตัดคำต่างกัน 4 คำแห่ง คำ คือ ต้นประโยค ตอนกลางของต้นประโยค ตอนกลางของท้ายประโยค และตำแหน่งสุดท้ายของประโยค และเทคนิคของคำที่ต่างกัน 6 ชนิด ใช้ผู้ทำแบบทดสอบ 24 คน ให้ทำแบบทดสอบทุกวัน ๆ ละ 1.30 ชั่วโมง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ผลปรากฏว่าแบบทดสอบโคลซที่มีเนื้อความทั้ง 2 ข้างของคำที่ตัดออกมีจำนวน 5 คำถึง 10 คำ ไกล่คะแนนสูงสุด

ต่อมาในปี ค.ศ. 1961 แมจินิกี้³⁹ (MacGinitie) ได้ทำการวิจัยในทำนองเดียวกันกับอมอร์น โดยทำการเปรียบเทียบความสามารถในการเติมคำที่ตัดออกเมื่อเนื้อความระหว่างคำที่ตัดออกมีช่วงระยะแตกต่างกัน ใช้ข้อความชนิดเรื่องเล่าเชิงพรรณนากรรม (descriptive narrative) ที่มีความยาว 144 คำ 2 ชุด สร้างแบบทดสอบโคลซที่ตัดคำต่างกัน 9 แบบ ได้แบบทดสอบโคลซที่ตัดคำต่างกัน 15 ชุด ในระดับเกรด 6 ให้นักศึกษา ระดับวิทยาลัย 60 คนทำแบบทดสอบ ผลปรากฏว่า ความสามารถในการเติมคำที่ตัดทุกคำที่ 24 ตัดทุกคำที่ 12 และตัดทุกคำที่ 6 มีเท่า ๆ กัน การตัดทุกคำที่ 3 ทำให้หาคำมาเติมได้ยาก การตัดคำ 2 คำที่อยู่ใกล้กันออกจากข้อความ ยิ่งทำให้ยากยิ่งขึ้น แต่ความสามารถในการเติมคำทั้ง 2 คำมีเท่า ๆ กัน อิทธิพลของเนื้อความที่มีต่อการเลือกคำตอบอย่างรวดเร็วเมื่อช่วงของเนื้อความเพิ่มขึ้นถึง 5 คำ นอกจากนี้ คัลเฮน⁴⁰ ได้ให้ความเห็นว่า การตัดทุกคำที่ 10 ออกจากข้อความเหมาะสำหรับหนังสือแบบเรียน (textual materials) ที่เกี่ยวกับความจริง (fact laden) และการตัดคำน้อยลงไปกว่านั้นจนถึงคำที่ 5 อาจจะใช้ได้กับเรื่องเล่า (narrative materials)

000811

³⁹W.H. MacGinitie, "Contextual Constraint in English Prose Paragraphs," Journal of Psychology, 51 (January, 1961), 121 - 130, cited by Rankin, "The Cloze Procedure...", op. cit., p. 145.

⁴⁰Culhane, op. cit., p. 411.

ในปี ค.ศ. 1957 เจนกินสัน⁴¹ (Jenkinson) ใช้วิธีโคลงข้อความเข้าใจข้อความ ภาษาเขียนแบบเปรียบเทียบเชิงพรรณนา 3 ชนิด คือ descriptive-metaphorical, allegorical และ ironical และไต่พันที่ความคิดและความรู้สึกที่แสดงออก (introspective) และฟื้นความรู้เดิม (retrospective) ทางภาษาของนักเรียนระดับ high school ที่ทำแบบทดสอบเมื่อทำแบบทดสอบโคลงเสร็จแล้ว ผลการวิเคราะห์คำตอบที่ ทำขึ้นระหว่างการสัมภาษณ์ ปรากฏว่าผู้ทำแบบทดสอบใช้ตัวแนะทางโครงสร้าง (structure clues) ตัวแนะทางความหมาย (semantic clues) และตัวแนะที่เป็นคำใกล้เคียง (approach clues) เพื่อช่วยให้ได้ความหมาย เมื่อวิเคราะห์คำตอบของนักเรียนที่ได้ คะแนนสูงและต่ำแล้ว พบว่า คำตอบต่างกันไปตามแต่ละขอบเขตกว้าง ๆ เช่น กลุ่มที่ได้คะแนน สูงใช้ตัวแนะทางโครงสร้างมากกว่ากลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ และมีความสามารถทางภาษามากกว่า และคล่องกว่ากลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ นอกจากนี้ ยังมีความคิดที่ชัดแจ้งและตรงกว่ากลุ่มที่ได้คะแนน ต่ำ และมีความสามารถในการตีความได้ดีกว่ากลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ เจนกินสันกล่าวว่า วิธี โคลงสามารถใช้วัดสัมฤทธิผลในการอ่านข้อความหลายชนิดของแต่ละบุคคลได้ง่ายที่เดียว

ปี ค.ศ. 1972 จันทอร บุนนทรพต⁴² ได้ทดลองใช้แบบทดสอบโคลงภาษาไทย ทดสอบนักเรียนไทยชั้นประถมศึกษา 2 ถึงชั้นประถมศึกษา 5 จำนวน 293 คน เป็นชาย 151 คน และหญิง 142 คน จากโรงเรียนรัฐบาล 2 แห่งในประเทศไทยที่อยู่ในเมืองและชนบท เลือก ข้อความ 6 ข้อความจากหนังสือแบบเรียนการอ่านมาตรฐานของรัฐบาลจากชั้นประถมศึกษา 1

⁴¹Marison D. Jenkinson, "Selected Processes and Difficulties of Reading Comprehension," (Unpublished doctoral dissertation, The University of Chicago, 1957), p. 69, cited by Samuel Weintraub, "The Cloze Procedure," The Reading Teacher, 21 (March, 1968), 569-570.

⁴²Jantorn Buranabanpote Ruffner, "Use of the Cloze Procedure with Thai School Children: An Exploratory Study of Readability and Individual Differences in Reading," Dissertation Abstracts International, 33 (December, 1972), 2774-A.

ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มาสร้างเป็นแบบทดสอบโคลงที่ตัดทุกคำที่ 5 3 ชุด แต่ละชุดประกอบด้วยข้อความ 3 ข้อความที่มีระดับต่างกัน 3 ระดับ คือ เป็นข้อความที่อยู่ในระดับความ สามารถเดียวกับผู้ทำแบบทดสอบ อยู่ในระดับสูงกว่าผู้ทำแบบทดสอบ และอยู่ในระดับต่ำกว่าผู้ ทำแบบทดสอบ การตรวจให้คะแนนใช้การนับคำตอบที่ตรงกับคำเดิมเป็นคำถูก ผลการวิจัย สรุปได้ว่า วิธีโคลงสามารถประยุกต์มาใช้กับภาษาไทยเป็นเครื่องมือวัดความยากง่ายของ ข้อความภาษาเขียนได้ และสามารถแบ่งแยกความสามารถในการอ่านของนักเรียนไทยในชั้น ประถมศึกษาได้เป็นอย่างดี

และในปี ค.ศ. 1973 พิมพรรณ สมหอม⁴³ เปรียบเทียบแบบทดสอบโคลงที่ตัดทุก คำที่ 5 และที่ตัดทุกคำที่ 8 กับแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบและแบบทดสอบ วิชาอ่านเอาเรื่องภาษาไทยกับนักเรียนไทยในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประถมศึกษาปีที่ 6 ประถม ศึกษาปีที่ 7 จำนวน 207 คนจากโรงเรียนวัดพลัมพลาชัย พบว่า แบบทดสอบโคลงที่ตัดคำทั้ง 2 แบบสามารถใช้แทนแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบ และแบบทดสอบวิชา อ่านเอาเรื่องภาษาไทยได้ และเมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนความเข้าใจในการอ่านที่ได้จากแบบ ทดสอบโคลงทั้ง 2 ชุด ในชั้นต่าง ๆ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่าง แบบทดสอบโคลงทั้ง 2 ชุด ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และประถมศึกษาปีที่ 6 แต่มีความ แตกต่างในชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 อย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ แบบทดสอบโคลงทั้ง 2 ชุด ยังสามารถจำแนกความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านสูงกว่า และ ต่ำกว่าได้ แต่เมื่อเปรียบเทียบกับแบบทดสอบโคลงที่ตัดทุกคำที่ 5 จะเห็นว่าแบบทดสอบที่ตัด ทุกคำที่ 8 จำแนกความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนในชั้นสูงกว่าและต่ำกว่า ได้ดีกว่า แบบทดสอบโคลงที่ตัดทุกคำที่ 5 พิมพรรณให้ข้อสังเกตว่า ความสามารถในการอ่านน่าจะมี ความสัมพันธ์กับการตัดคำในแบบทดสอบ กล่าวคือ ถ้าเหลือคำหรือข้อความไว้มาก ผู้อ่านที่มี ความสามารถในการอ่านสูงย่อมสามารถเติมคำได้ง่าย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ทำ

⁴³พิมพรรณ สมหอม, "การใช้ 'วิธีการโคลง' วัดความเข้าใจในการอ่าน," (วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ-มหาวิทยาลัย, 2516).

แบบทดสอบโคลซที่ตัดทุกคำที่ 8 ได้ดีกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และประถมศึกษาปีที่ 6 อาจเป็นเพราะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีความสามารถในการอ่านสูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และประถมศึกษาปีที่ 6 จึงสามารถใช้ข้อความที่เหลืออยู่เป็นจำนวนมากในแบบทดสอบที่ตัดทุกคำที่ 8 เป็นตัวแนะในการเติมคำ และทำให้เติมคำได้ถูกมากกว่าในการเติมคำในแบบทดสอบโคลซที่ตัดทุกคำที่ 5 ซึ่งคำต่าง ๆ ถูกตัดไปเป็นจำนวนมากกว่า

ผลการวิจัยดังที่กล่าวมาแล้วแสดงให้เห็นว่า ตำแหน่งการตัดคำออกจากข้อความมีผลต่อลักษณะและคุณภาพของแบบทดสอบโคลซ และแบบทดสอบโคลซยังสามารถจำแนกความแตกต่างของความสามารถทางการอ่านของผู้ทำแบบทดสอบได้ แต่อย่างไรก็ดี โอเลอร์⁴⁴ กล่าวว่า ยังไม่มีการวิจัยอย่างจริงจังเกี่ยวกับจำนวนความถี่ของคำระหว่างคำที่ถูกตัดออกจากข้อความกับผู้ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของตนเอง

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การเปรียบเทียบการตัดคำของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแบบโคลซในตำแหน่งความถี่ของคำที่ต่างกัน 5 ตำแหน่ง ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาว่า

1. แบบทดสอบโคลซที่ตัดคำต่างกัน คือ ตัดทุกคำที่ 5 ตัดทุกคำที่ 6 ตัดทุกคำที่ 7 ตัดทุกคำที่ 8 และตัดทุกคำที่ 9 จะมีผลต่อคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 2 (หรือไม่)

2. แบบทดสอบโคลซที่ตัดคำต่างกันดังกล่าวจะมีผลต่อคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างนักศึกษากลุ่มสูงและนักศึกษากลุ่มต่ำ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 2 หรือไม่

3. แบบทดสอบโคลซที่ตัดคำต่างกันดังกล่าวจะมีผลต่อคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มสูงระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ปีที่ 2 หรือไม่

⁴⁴ John W. Oller, Jr., "Cloze Tests of Second Language

4. แบบทดสอบโคลงที่ตัดคำต่างกันดังกล่าวจะมีผลต่อคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มตำาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษานิติ 2 หรือไม่

5. การตัดคำในช่วงความถี่ของคำที่เท่าใดใน 5 คำแห่งดังกล่าว เป็นการตัดคำในตำแหน่งที่เหมาะสมที่สุดที่จะนำมาใช้กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษานิติ 2 ได้เป็นอย่างดี

สมมติฐานในการวิจัย

1. การตัดคำในตำแหน่งที่ต่างกัน คือ ตัดทุกคำที่ 5 ตัดทุกคำที่ 6 ตัดทุกคำที่ 7 ตัดทุกคำที่ 8 และตัดทุกคำที่ 9 ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแบบโคลงไม่มีผลต่อคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษานิติ 2

2. การตัดคำในตำแหน่งที่ต่างกัน คือ ตัดทุกคำที่ 5 ตัดทุกคำที่ 6 ตัดทุกคำที่ 7 ตัดทุกคำที่ 8 และตัดทุกคำที่ 9 ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแบบโคลงไม่มีผลต่อคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างนักศึกษากลุ่มสูงและนักศึกษากลุ่มตำาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษานิติ 2

3. การตัดคำในตำแหน่งที่ต่างกัน คือ ตัดทุกคำที่ 5 ตัดทุกคำที่ 6 ตัดทุกคำที่ 7 ตัดทุกคำที่ 8 และตัดทุกคำที่ 9 ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแบบโคลงไม่มีผลต่อคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มสูงระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษานิติ 2

4. การตัดคำในตำแหน่งที่ต่างกัน คือ ตัดทุกคำที่ 5 ตัดทุกคำที่ 6 ตัดทุกคำที่ 7 ตัดทุกคำที่ 8 และตัดทุกคำที่ 9 ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแบบโคลงไม่มีผลต่อคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มตำาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษานิติ 2

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้มีขอบเขตดังนี้

1. ตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 2 จำนวน 92 คน ซึ่งกำลังเรียนภาษาอังกฤษ 5 ในปีการศึกษา 2517 ที่วิทยาลัยครูนครปฐม จังหวัดนครปฐม
2. การวิจัยครั้งนี้คำนึงถึงคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษ 1 ถึงภาษาอังกฤษ 4 เพียงอย่างเดียว
3. ใช้คะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษ 1 ถึงภาษาอังกฤษ 4 เป็นเกณฑ์ในการแบ่งนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษากลุ่มสูงและนักศึกษากลุ่มต่ำ
4. ศึกษาเฉพาะความเข้าใจในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษประเภทเรื่องสั้น (short story) กับนักศึกษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแบบโคลงที่ตัดคำต่างกัน 5 แบบ คือ ตัดทุกคำที่ 5 ตัดทุกคำที่ 6 ตัดทุกคำที่ 7 ตัดทุกคำที่ 8 และตัดทุกคำที่ 9

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยมีข้อตกลงเบื้องต้นสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ คือ

1. แบบทดสอบโคลงทั้ง 5 ชุดที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีเนื้อเรื่องและเนื้อหาทางโครงสร้างและคำศัพท์เหมาะสมกับระดับความรู้ทั่วไป และความสามารถทางวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 2 เพราะได้ผ่านการคัดเลือกและทดสอบกับนักศึกษาในระดับเดียวกันแล้วว่า มีระดับความยากง่ายเท่ากัน และเหมาะสมกับความสามารถของนักศึกษาในระดับนี้
2. การทดสอบและการคุมสอบเชื่อถือได้ เพราะผู้คุมสอบเป็นบุคคลคนเดียวกันโดยตลอด และได้ทำตามข้อตกลงที่ได้กำหนดไว้

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้อาจมีข้อบกพร่อง และอาจทำให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อนไปบ้าง เนื่องจากนักศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดไม่ได้ทำการทดสอบพร้อมกันทั้ง 3 กลุ่ม ซึ่งอาจจะเป็นเหตุให้มีสภาพแวดล้อมบางอย่างเป็นผลต่อประสิทธิภาพในการทำแบบทดสอบของนักศึกษาแต่ละกลุ่ม นอกจากนี้ นักศึกษากลุ่มตัวอย่างยังไม่เคยชินกับแบบทดสอบชนิดนี้มาก่อน จึงอาจทำให้ความสามารถในการทำแบบทดสอบลดลงได้ และข้อสรุปของการวิจัยครั้งนี้อาจใช้ได้ในขอบเขตจำกัด เพราะใช้ข้อความประเภทเรื่องสั้นเพียงอย่างเดียวมาสร้างแบบทดสอบแบบโคลซ

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

ผู้วิจัยคาดว่าผลของการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษปีที่ 2 และในระดับใกล้เคียง ที่จะได้ทราบว่า ในการนำวิธีโคลซมาใช้เป็นแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ควรตัดคำที่เท่าใดจึงจะเหมาะสมกับความสามารถของนักศึกษาในระดับนี้ทั้งหมด หรือเฉพาะนักศึกษากลุ่มที่ได้คะแนนเฉลี่ยภาษาอังกฤษสูง และเฉพาะนักศึกษากลุ่มที่ได้คะแนนเฉลี่ยภาษาอังกฤษต่ำ ซึ่งจะทำให้วิธีโคลซที่นำมาใช้กับผู้ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของตนเองมีความเชื่อถือได้ยิ่งขึ้น

คำจำกัดความของการวิจัย

แบบทดสอบโคลซ หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษตามวิธีโคลซ กล่าวคือ ตัดคำออกจากข้อความทุกคำที่ 5 ทุกคำที่ 6 ทุกคำที่ 7 ทุกคำที่ 8 หรือ ทุกคำที่ 9 แล้วเว้นช่องว่างให้ผู้อ่านเติมคำให้ตรงกับคำเดิมหรือความหมายเดิม

ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจเรื่องราวของข้อความภาษาอังกฤษที่ได้อ่าน และสามารถเติมคำลงในช่องว่างของแบบทดสอบโคลซได้ถูกต้องตามความหมายของข้อความนั้น ๆ

ข้อความ หมายถึง เรื่องสั้น (short story) ที่มีความยาวประมาณ 300—350 คำ ซึ่งเลือกมาแล้วว่าเหมาะสมกับความสามารถของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 2

คำว่า "การละคำ" ที่ปรากฏในหัวข้อวิทยานิพนธ์ มีความหมายเช่นเดียวกับ "การตัดคำ" ที่ปรากฏในเนื้อเรื่องของวิทยานิพนธ์เล่มนี้

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 2 หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยครู ในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นปีที่ 2 และกำลังเรียนภาษาอังกฤษ 5

นักศึกษากลุ่มสูง หมายถึง นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 2 ที่ได้คะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษ 1 ถึงวิชาภาษาอังกฤษ 4 ระหว่างระดับคะแนน 2.25 ถึง 4.00

นักศึกษากลุ่มต่ำ หมายถึง นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 2 ที่ได้คะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษ 1 ถึงวิชาภาษาอังกฤษ 4 ระหว่างระดับคะแนน 1.00 ถึง 2.00

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย